

Историческо встѣжпление.

Изучването на България въ геологическо отношение начева едва въ началото на втората трета отъ изтеклото столѣтие. Като основателъ на балканската геология не само у насъ, но и въ цѣлия Балкански полуостровъ, може да се смятря френецътъ Ами Буе (1784—1881). До преди него, научната литература притежава само откъслечни и твърде кратки сведения, за геологическия съставъ на нѣкои предѣли въ Царството и въ съседнитѣ намъ сродни земи на Македония и Одринско. Беднитѣ геогностични указания на Edw. Brown¹⁾ още отъ XVII ст. за Бабуна планина, между Велесъ и Прилѣпъ въ Македония, а по-после тия на Mastichael'a²⁾ за севернитѣ страни на Балкана, между Габрово и Шипка, за нѣкои части на Родопитѣ и на Македония, или пъкъ изучванията на австрійския воененъ инженеръ-топографъ, капитанъ Hauslab³⁾ въ мисията му въ Турция, за да проучи географията и геологията и на балканската верига, сѫ толкова слаби и недостатъчни, щото даже издалеко не могатъ да ни опрѣдятъ въ геологическия съставъ на нашето отечество; тѣ оставатъ само като исторически документи.

А. Буе въ предприетитѣ три пътувания по Европейска Турция отъ 1836 до 1838 год., придруженъ отначало отъ Aug. Viquesnel'a и Forgnone de Montalembert'a като геолози, е изучилъ голѣма частъ отъ земите на Славянския югъ, а именно: България, Тракия и Македония,

¹⁾ Edw. Brown. — A brief account of some travels in Hungaria, Servia, Bulgaria, Macedonia etc. London 1673.

²⁾ Ami Boué. — Zusammenstellung der bekannten geognostischen Thatsachen ueber die europäische Turkei und der Klein Asien. — (Leonhard's Zeitschrift für Mineralogie. 1828. I, p. 270—282).

³⁾ Bull. de la Soc. geol. de France. Paris 1832, 1-ere sér. t. III. p. 98—100.